

Sygnatura akt IX C 332/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 19-04-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Jolanta Malik

Protokolant:Miroslaw Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 19-04-2013 r. we W.

sprawy z powództwa T. C.

przeciwko Towarzystwo (...) z siedzibą w W.

- o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda T. C. kwotę 6.076,51 zł (sześć tysięcy siedemdziesiąt sześć złotych pięćdziesiąt jeden groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 29 sierpnia 2011r. do dnia zapłaty,

II. oddala dalej idące powództwo,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2316,51 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania,

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia kwotę 60,06 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

Sygn. akt IX C 332 / 12

UZASADNIENIE

Powód T. C. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) w W. kwoty 6.076,51 zł wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia 1 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 29 lipca 2011 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległo auto powoda tj. R. (...). Pozwany przyznał powódce kwotę 8.487,65 zł i taką też kwotę wypłacił. Powód nie zgodził się z kosztorysem pozwanej i zlecił własną wycenę niezależnemu rzeczoznawcy D. S.. Powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty pozostałej kwoty, jednak wezwanie to pozostało bezskutecznie.

Wskazał, że kwota przyznana przez stronę pozwaną na podstawie zaniżonego kosztorysu nie pozwalała na przywrócenie uszkodzonego auta do stanu pierwotnego. W związku z tym dochodził pozostałej kwoty, wynikającej z wyliczenia niezależnego rzeczoznawcy.

(k. 2-3)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym tut. Sąd nakazała stronie pozwanej, by zapłaciła na rzecz powoda 6.076,51 zł wraz z odsetkami oraz kosztami postępowania.

(k. 12)

Od tego nakazu strona pozwana złożyła sprzeciw, w którym zaskarżyła go w całości, jako nieuzasadniony i wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że jej Biuro (...) we W. prowadziło postępowanie likwidacyjne pod nr (...) na podstawie zgłoszenia przez powoda szkody w samochodzie R. (...) nr rej. (...) powstałej w wyniku kolizji w dniu 29 lipca 2011 r. z samochodem A. (...) nr rej. (...), prowadzonym przez T. U., ubezpieczonego w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń w zakresie OC posiadacza pojazdu mechanicznego. Pozwany wypłacił na rzecz powoda odszkodowanie tytułem kosztów naprawy w kwocie netto 5.764,27 zł. W ocenie strony pozwanej postępowanie likwidacyjne zostało przeprowadzone w sposób poprawny, ustalenie rozmiaru szkody zostało wykonane w sposób rzetelny i prawidłowy, a tym samym dalsze roszczenia odszkodowawcze powoda były bezpodstawne.

Strona pozwana zarzuciła brak legitymacji procesowej czynnej po stronie powoda co do połowy dochodzonego przez niego roszczenia. Z dowodu rejestracyjnego uszkodzonego pojazdu wynikało bowiem, że należy on do powoda oraz (...) Banku S. A. w K.. Ponieważ w dowodzie rejestracyjnym pojazdu nie oznaczono, jaka część własność pojazdu przysługuje każdemu ze współwłaścicieli, strona pozwana przyjęła, są one równe. Powodowi przysługuje wobec tego uprawnienie do dochodzenia najwyżej połowy z kwoty 6.076,51 zł, a w pozostałej części, z uwagi na brak legitymacji procesowej, powództwo winno zostać oddalone. Dalej strona pozwana zakwestionowała kalkulację naprawy pojazdu, na którą się powoływał powód. Podkreślił, że jest to opinia prywatna i należy ją traktować jako wyjaśnienie stanowiska strony.

Jako podstawę prawną odmowy wypłaty dalszej kwoty odszkodowania wskazała art. 363 k.c. Podniósł, że za ekonomicznie uzasadnione nie mogą być uznane koszty stosowania w kalkulacji stawek przyjętych w autoryzowanych stacjach obsługi (100 zł za rbg netto), skoro powód nie wykazał, by rzeczywiście naprawiał swój pojazd w takich właśnie serwisach. Zarzucił też, że w przypadku naprawy 7 letniego auta powoda, o dużym przebiegu (prawie 230.000 km), noszącego ślady wcześniejszych, nieprofesjonalnych napraw i ze skorodowaną karoserią, ekonomicznie uzasadnione byłoby wykorzystanie części zamiennych renomowanych producentów, spełniających kryteria jakościowe i estetyczne stawiane elementom zamiennym sygnowanym przez producenta pojazdu, a jednocześnie znacznie od nich tańsze (o 40 – 50%). Odnosząc się do żądania odsetkowego strona pozwana zarzuciła, że powód wezwał ją do zapłaty, określając kwotę, której się obecnie domaga, dopiero w piśmie z dnia 8 listopada 2011 r. Żądanie odsetek od dnia zgłoszenia pozwanemu szkody było więc bezpodstawne.

(k. 14-16).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 lipca 2006 r. powód T. C., jako przedsiębiorca, zawarł z (...) Bankiem SA w K. umowę kredytu na sfinansowanie zakupu samochodu ciężarowego kombi R. (...), rok produkcji 2004. Ustalono, że zabezpieczenie kredytu nastąpi przez przewłaszczenie w/w pojazdu.

Dowód :

- **umowa kredytu z dnia 26 sierpnia 2006 r., k. 29-30.**

W dniu 29 lipca 2011 r. doszło do kolizji samochodu T. C. R. (...) z samochodem A. (...) nr rej. (...), prowadzonym przez T. U., który nie wyhamował i uderzył w tym samochodzie powoda, w wyniku czego uległ on uszkodzeniu. Sprawca zdarzenia T. U. był ubezpieczonym w pozwanym Towarzystwie (...) w W. w zakresie OC posiadacza pojazdu mechanicznego.

Tego samego dnia powód zgłosił szkodę stronie pozwanej.

Dowód :

- **zgłoszenie szkody – w aktach szkody, k. 1, 4;**
- **potwierdzenie zawarcia umów ubezpieczeń komunikacyjnych z dnia 26 lipca 2011 r. – w aktach szkody, k. 25.**

W chwili zdarzenia powód prowadził działalność gospodarczą pod nazwą T. C. (...) w zakresie robót budowlanych oraz "C." (...) w zakresie sprzedaży odzieży. Przedmiotowy pojazd stanowił środek trwały prowadzonego przez powoda przedsiębiorstwa.

Dowód :

- **zaświadczenia; ewidencja środków trwałych – w aktach szkody, k. 10-12.**

Pismem z dnia 22 sierpnia 2011 r. (doręczonym stronie pozwanej 26 sierpnia 2011 r.) (...) Bank SA w W. wyraził zgodę na wypłatę odszkodowania z ubezpieczenia użytkownikowi pojazdu T. C. (C. T. (...)) pod warunkiem, że szkoda nie jest całkowita i potrącenia z odszkodowania 50 zł (tytułem prowizji za czynności bankowe).

Dowód :

- **pismo z dnia 22 sierpnia 2011 r., k. 31 oraz – w aktach szkody, k. 21.**

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana przyznała powodowi odszkodowanie w wysokości 3.808,02 zł, przy czym wyceniono, że:

- koszt części zamiennych wyniósł 2.501,98 zł
- kosztów dodatkowych – 302 zł
- materiałów lakierniczych – 606 zł
- lakiernika – 348 zł
- materiałów dodatkowych – 50,04 zł.

Strona pozwana wypłaciła powodowi 3.758,02 zł. 50 zł przekazała, zgodnie z „Tabelą prowizji za czynności bankowe oraz opłaty i inne czynności” na konto bankowe (...) Banku SA.

O powyższym poinformowała powoda w piśmie z dnia 2 września 2011 r.

Dowód :

- **pismo z dnia 2 września 2011 r. – w aktach szkody, k. 28.**

13 września 2011 r. powód wniósł o dodatkowe oględziny pojazdu.

Dowód :

- **pismo z dnia 13 września 2011 r. – w aktach szkody, k. 29.**

W piśmie z dnia 18 października 2011 r. strona pozwana poinformował powoda o przyznaniu dopłaty w wysokości 1.956,25 zł. Określiła, że

- koszt części zamiennych wyniósł 3.880,09 zł
- materiałów lakierniczych – 482,48 zł

- blacharza – 792 zł

- lakiernika – 532 zł

- prac dodatkowych – 77,60 zł,

łącznie 5.764,27 zł, co po odjęciu kwoty już wypłaconej dawało 1.956,25 zł.

Dowód :

- ***pismo z dnia 18 października 2011 r. – w aktach szkody, k. 35.***

* * *

W toku postępowania likwidacyjnego przedstawiciel strony pozwanej na podstawie oględzin w dniu 4 sierpnia oraz 21 września 2011 r. oraz dokumentacji fotograficznej opracował w systemie EUROTAXGLASSS kosztorys naprawy nr (...). W kosztorysie zadano do:

- wymiany – osiem pozycji

- naprawy – dwie pozycje

- lakierowania – dwie pozycje.

W kosztorysie zastosowano urealnienie wartości części zamiennych w wysokości 40 % oraz zastosowano ceny dostępnych w lipcu 2011 r. na rynku zamienników oryginalnych części zamiennych, czyli zastosowano optymalizację części zamiennych. Zmniejszono o 33% wartość materiału lakierniczego wskazaną przez system. Zastosowano stawki za 1 rbg w wysokości: 60 zł netto za prace montażowo blacharskie i 60 zł netto za prace lakiernicze.

Dowód :

- ***operat – w aktach szkody, k. 32;***
- ***fotografie – w aktach szkody, k. 41 oraz CD.***

* * *

Łącznie strona pozwana wypłaciła na rzecz powoda kwotę **5.764,27 zł netto** (8.487,65 zł brutto).

(bezsporne)

W dniu 1 listopada 2011 r. na zlecenie powoda rzeczoznawca D. S.opracował kalkulację naprawy samochodu powoda w systemie AUDATEX. Jako podstawę przyjął w/w kosztorys (...), wykonany przez stronę pozwaną. Rzeczoznawca zadał do:

- wymiany dwanaście pozycji (z cenami obowiązującymi w październiku 2011 r.)

- naprawy – dwie pozycje

- lakierowania – sześć pozycji.

W kalkulacji rzeczoznawca zastosował stawki za 1 rbg w wysokości 100 zł netto za prace montażowo blacharskie oraz 100 zł netto za prace lakiernicze. Nie zastosował żadnych potrąceń ani optymalizacji części zamiennych. Tak opracowana kalkulacja wykazała koszt naprawy w wysokości 11.840,78 zł netto.

Dowód :

- **kalkulacja naprawy nr (...), k. 7-9.**

Pismem z dnia 8 listopada 2011 r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 6.076,51 zł, jako różnicy pomiędzy kwotą sporządzonej przez niego wyceny i kwoty wypłaconej) wraz z odsetkami od dnia 30 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty. Podał, że strona pozwana nie uwzględniła części oryginalnych, a nadto zaniżyła koszt roboczogodziny.

Dowód :

- **pismo z dnia 8 listopada 2011 r., k. 10 oraz – w aktach szkody, k. 37.**

24 listopada 2011 r. powód zawarł z (...) Bankiem SA w W. umowę przeniesienia własności, na podstawie której Bank przejął zwrócić przedmiotowy pojazd na powoda.

Dowód :

- **umowa z dnia 24 listopada 2011 r., k. 32.**

Pismem z dnia 25 listopada 2011 r. strona pozwana podtrzymała swoje stanowisko i odmówiła wypłaty dalszego odszkodowania.

Dowód :

- **pismo z dnia 25 listopada 2011 r., k. 11 oraz – w aktach szkody, k. 40.**

* * *

Koszt naprawy samochodu powoda przedstawia się następująco:

- robocizna (prace montażowo blacharskie i lakiernicze) 116 JC x 100 zł oraz 102 JC z 100 zł = 2.180 zł

- koszty dodatkowe – 75 zł

- lakierowanie:

- koszty robocizny – 1.110 zł

- koszty materiału – 1.272,40 zł

łącznie 2.382,40 zł

- części zamienne (normalia 2 %) – 7.276,84 zł

razem:

11.914,24 zł.

Tak wyliczona naprawa obejmuje:

wymianę:

- uszczelki szyby prawych przesuwanych drzwi

- zestawu kleju szyby prawych przesuwanych drzwi

- zderzaka tylnego – część środkowa
- zderzaka tylnego – część prawa
- trawersy tylnej (belki zderzaka)
- zestawu kleju prawej tylnej ściany
- blachy zewnętrznej (poszycia) prawego skrzydła tylnych drzwi
- zestawu kleju szyby prawego skrzydła tylnych drzwi
- zestawu kleju szyby lewego skrzydła tylnych drzwi
- lampy tylnej dolnej prawej
- odbłyśnika tylnego prawego
- ściany prawej tylnej
- zestawu kleju szyny prawej tylnej ściany
- prawego skrzydła tylnych drzwi

naprawę:

- wbudowanie dozera stanowiska do prostowania – 10 JC
- formowanie tyłu – 15 JC
- blachy tyłu nadwozia – 15 JC
- słupka tylnego prawego – 5 JC
- ramy wewnętrzna skrzydła drzwi tylnych prawych 10 JC

konserwację:

- wymienionego i naprawionego oblachowania

lakierowanie:

- trawersy tylnej
- poszycia prawego skrzydła tylnych drzwi
- ściany tylnej prawej
- poszycia prawych przesuwanych drzwi
- słupka tylnego prawego
- blachy tyłu nadwozia.

Dowód :

- ***opinia biegłego sądowego wraz z opiniami uzupełniającymi, k. 48-71, 90, 106-120.***

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości w zakresie należności głównej oraz w znacznej części w zakresie żądania odsetkowego.

Między stronami procesu niesporna była zasada roszczenia. Strona pozwana, jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego sprawcy szkody, jest zobowiązana do naprawienia szkody wyrządzonej w związku z ruchem tego pojazdu. Powód poniósł szkodę w wyniku zdarzenia, jakie miało miejsce w dniu 29 lipca 2011r., w wyniku którego doszło do uszkodzenia należącego do niego samochodu ciężarowego kombi R. (...). Przywrócenie samochodu powoda do stanu poprzedniego wymaga przeprowadzenia jego naprawy obejmującej prace mechaniczne, lakiernicze, konserwacyjne, oraz wymianę niektórych elementów. Strona pozwana zobowiązana jest do świadczenia na rzecz powoda zgodnie z przepisami art. 822 k.c. oraz art. 9 ust. 1, art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych

Strona pozwana uznała roszczenie powoda co do zasady i wypłaciła mu w toku postępowania likwidacyjnego tytułem odszkodowania kwotę 5.764,27 zł netto. Między stronami nie było przedmiotem sporu, iż należne powodowi odszkodowanie winno być wyliczane w oparciu o kwoty netto.

Spór między stronami dotyczył wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Zgodnie z art. 363 § 2 k.c. wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Ustalając wysokość kosztów naprawy samochodu powoda, a w konsekwencji wysokość należnego powodowi odszkodowania Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej S. C.. Do opinii podstawowej z dnia 3.09.2013r. wniósł zarzuty powód wskazując, iż nie było przedmiotem sporu między stronami, że napis T.(kod 3017) i drzwi skrzydłowe tylne prawe (kod 3080) zostały zakwalifikowane w postępowaniu likwidacyjnym do wymiany. Biegły zaś w kalkulacji w ogóle nie uwzględnił wymiany napisu, zaś co do drzwi, to zakwalifikował je do naprawy wbrew stanowisku towarzystwa ubezpieczeniowego. W opinii uzupełniającej z dnia 6.11.2012r. biegły wskazał że omyłkowo w kalkulacjach nie zadał faktycznie do wymiany napisu T.. W związku z powyższym koszt naprawy należy zwiększyć o 164,04 zł netto. Co do zakwalifikowania kwestionowanych drzwi, to podtrzymał swoje stanowisko co do możliwości naprawy tych drzwi, wskazując jednocześnie, iż na zlecenie sądu sporządzi ponowną kalkulację uwzględniającą wymianę tych drzwi. Wyjaśnił, iż Są zlecił mu wyliczenie wysokości odszkodowania należnego powodowi, w zleceniu nie było informacji, że przedmiotem sporu nie była i nie jest kwalifikacja powstałych podczas kolizji uszkodzeń. Na zleceni Sądu w związku z zarzutami powoda biegły sporządził opinię uzupełniającą z dnia 27.12.2012r. , w której wyraźnie wskazał, że w kalkulacji sporządzonej przez stronę pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego jak w kalkulacji sporządzonej na zlecenie powoda załączonej do pozwu przedmiotowe drzwi zostały zadane do wymiany. Biegły sporządził więc ponowną kalkulację naprawy obejmującą koszt wymiany tych drzwi. Biegły w związku z zarzutami zawartymi w odpowiedzi na pozew dot. możliwości zastosowania zamienników części zamiennych przeprowadził optymalizację części zamiennych za pomocą funkcji AUDAOPTIMA i ustalił, iż w lipcu 2011występował na rynku zamienników części oryginalnych tylko zamiennik prawego narożnika tylnego zderzaka o jakości PC. Po zastosowaniu optymalizacji system AULATEX określił wysokość kosztów naprawy na kwotę 11.914,24 zł netto (14.654,52 zł netto) i taką kwotę Sąd uznał za odpowiednią i zgodną z treścią art. 363 kc. Do tak wyliczonego odszkodowania strony nie wniosły żadnych zarzutów. W szczególności powód nie kwestował możliwości zastosowania optymalizacji części zamiennych i możliwości zastosowania występującego na rynku zamiennika prawego narożnika tylnego zderzaka. Strona pozwana zaś nie zakwestionowała, iż na rynku występował wówczas tylko jeden zamiennik. Strona pozwana nie zakwestionował przyjętych przez biegłego stawek roboczogodziny. Doświadczenie życiowe zaś wskazuje, iż przyjęte stawki są faktycznie stawkami średnimi występującymi na rynku. Wielość spraw prowadzonych przez Sąd podobnego typu i zapoznawania się z licznymi

kalkulacjami naprawy pozwoliło Sądowi nie mieć co do tego wątpliwości. Faktycznie też poza sporem między stronami był fakt zakwalifikowania drzwi skrzydłowych tylnych prawych (kod 3080) wraz z poszyciem i ramą do wymiany, a nie do naprawy. Jeżeli strona pozwana sama zakwalifikowała te drzwi do wymiany w toku postępowania likwidacyjnego i nie wycofała się z tego w toku procesu po złożeniu opinii przez biegłego sądowego, to nie było podstaw, aby w wyliczaniu kwoty należnego powodowi odszkodowania uznać te drzwi do naprawy. Mając to na względzie kwota należnego powodowi odszkodowania wynosiła 11.914,24 zł netto, przy czym powód w toku postępowania likwidacyjnego otrzymał 5764,27 zł netto, do zapłaty pozostała zatem kwota 6149,97 zł, przy czym powód żądał tylko 6076,51 zł i kwotę tę Sąd zasądził w całości w pkt. I wyroku.

Brak było natomiast podstaw prawnych do zasądzenia ustawowych odsetek od tej kwoty od dnia 1.08.2011 (czyli po 2 dniach od zdarzenia). Po myśli bowiem art. 817 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie. Jako że zgłoszenie szkody miało miejsce 29 lipca 2011r. (co wynika z akt szkodowych), odsetki od kwoty należnego odszkodowania za koszty naprawy mogą być liczone od dnia następnego po upływie 30 dni, tj. 29 sierpnia 2011 r. Dalej idące żądanie odsetkowe zostało oddalone.

Odnosząc się zaś do zarzutu braku legitymacji czynnej po stronie powoda w zakresie połowy żądanego odszkodowania, powód przedstawił dokument zwrotnego przeniesienia własności uszkodzonego pojazdu, należycie więc udowodnił swoją legitymację.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Powodowi, który wygrał w całości sprawę w zakresie należności głównej przysługuje zwrot kosztów procesu w łącznej kwocie 2316,51 zł (250 zł opłata od pozwu, 1200 zł koszty zastępstwa procesowego, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa, 849,51 zł zaliczka na wynagrodzenie biegłego). Brakującymi kosztami sądowymi w wysokości 60,06 zł (brakująca kwota na pokrycie wynagrodzenia biegłego) została obciążona strona pozwana na podstawie art. 113 uksc w zw. z art. 98 kpc.